

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 329/2015
18.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Бранка Станића, чланова већа, у радном спору тужиоца М.Ђ. из У., кога заступају пуномоћници Ј.Р. и М.Р., адвокати из У., против тужене Републике Србије-Министарство правде, Високи савет судства, Виши суд у Ваљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 1982/14 од 02.07.2014. године, у седници већа одржаној 18.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 1982/14 од 02.07.2014. године у ставу другом, трећем и четвртном изреке (у погледу одлуке о трошковима поступка) и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Побијаном пресудом преиначена је пресуда Основног суда у Убу П1 14/14 од 19.05.2014. године, па је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да му на име разлике плате између зараде коју је остваривао и плате коју би остварио да је обављао судијску функцију за период од јула 2010. године закључно са октобром 2012. године исплати износ од 2.355.221,00 динар са затезном каматом на појединачне месечне своте као у том делу изреке (изрека у ставу другом), као и да му уплати доприносе за ПИО, здравствено осигурање и осигурање у случају незапослености (изрека у ставу трећем). Преиначена је и одлука о трошковима, па је тужена обавезана да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 246.556,69 динара (изрека у ставу четвртном).

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, па је нашао да је ревизија основана.

Није спорно да је тужилац био судија Окружног суда у Ваљевоу до 31.12.2009. године и да је одлуком Високог савета судства од 25.12.2009. године констатован престанак судијске дужности; да се уписао у именик адвоката почев од 08.07.2010. године и да је ту делатност обављао све до реинтеграције 17.10.2012. године.

Код таквог чињеничног стања првостепени суд сматра да тужилац нема право на накнаду изгубљене зараде у спорном периоду (разлика је између зараде у адвокатури и плате коју би примио као судија вишег суда) зато што тужилац није доказао висину укупног прихода од бављења адвокатуром тако да недостаје полазни податак за израчунавање висине штете. Првостепени суд сматра да се не може сматрати стварним извором прихода тужиоца пореска основица која је утврђена од стране Пореске управе паушално ради опорезивања.

Супротно, преиначујући првостепену пресуду и усвајајући тужбени захтев, жалбени суд сматра да тужилац има право на материјалну штету због губитка зараде у спорном периоду по основу разлике између суме која је утврђена на основу пореских решења и зараде коју би остварио да је обављао судијску функцију.

Становиште другостепеног суда није правилно.

Сума из решења Пореске управе о утврђивању паушалног пореза не може представљати висину зараде у обављању адвокатске делатности. Основица је административна и није заснована на тржишном принципу односно стварно оствареној заради у спорном периоду.

Тужена је у току поступка предлагала извођење доказа увидом у новчане трансакције тужиоца, и тај предлог без основа није прихваћен. Осим тога суд је могао да изврши увид и у адвокатски роковник на основу којих би могао да идентификује врсту и број конкретних послова и евентуално путем вештачења, а у складу са адвокатском тарифом утврђује висину зараде ако такве податке тужилац не пружа.

У погледу права терета доказивања суд ће имати у виду правила садржана у члану 231. ст. 2. и 3. ЗПП и то: "странка која тврди да има неко право сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остваривање права ако законом није друкчије прописано; странка која оспорава постојање неког права сноси терет доказивања чињенице која је спречила настанак или остваривање права или услед које је право престало да постоји ако законом није друкчије прописано".

Напомиње се да у обрачун зараде улази и сума коју тужилац као адвокат није наплатио односно клијентима опростио, јер се такво располагање сматра поклоном, осим потраживања која су очигледно ненаплатива.

На основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић, с.р.**